

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
เรื่อง การดำเนินคดีแพ่งกับบริษัท แอปป์ โสม บิวเดอร์ จำกัด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขอประกาศให้ทราบว่า

ด้วยคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ได้มีมติให้ดำเนินคดีแพ่งแก่บริษัท แอปป์ โสม บิวเดอร์ จำกัด เพื่อบังคับให้บริษัทฯ คืนเงินให้แก่ผู้บริโภค จำนวน ๑๗๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นสองพันบาทถ้วน) พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมาย และให้รวมถึงผู้บริโภครายอื่นๆ ที่จะมาร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มเติมเข้ามาภายหลัง ซึ่งมีลักษณะเรื่องทำนองเดียวกัน หากภายหลังปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานภาพของนิติบุคคลที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีมติให้ดำเนินคดีเปลี่ยนแปลงไป โดยมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลและแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี กรณีนี้ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคดำเนินคดีแก่ผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคลนั้นในฐานะที่เป็นผู้แทนของนิติบุคคลต่อจากนิติบุคคลที่กระทำละเมิดสิทธิผู้บริโภคตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

บัดนี้ ศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ให้ยืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยพิพากษาให้บริษัท แอปป์ โสม บิวเดอร์ จำกัด ชำระเงินจำนวน ๑๒๖,๒๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้บริโภค ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ดังปรากฏตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คดีหมายเลขดำที่ ผบ.๘๖๘/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ ผบ.๑๗๒๓๕/๒๕๖๒

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายพิมเนศ ต๊ะปวง)

รองเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

○ (๑)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ ผบ.๘๖๘/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๒๓๕/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๖ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ความแพ่ง

ระหว่าง	{	คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	โจทก์
		บริษัทแอปปี โฮม บิวเดอร์ จำกัด	จำเลย

เรื่อง จำงทำของ

จำเลย อุทธรณ์คำพิพากษา ศาลแขวงธนบุรี

ลงวันที่ ๒๖ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๒

ศาลอุทธรณ์รับวันที่ ๓๑ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

/โจทก์ฟ้องว่า

- ๒ -

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์จากผู้บริโภค
ที่ได้รับการเดือดร้อนเสียหาย อันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ
ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ส่วนจำเลยเป็นนิติบุคคลประเภท
บริษัทจำกัด มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างอาคารพาณิชย์
และอาคารที่พักอาศัย โจทก์ได้รับหนังสือร้องเรียนจาก [REDACTED]
หรือผู้บริโภคว่า เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้บริโภคว่าจ้างจำเลยก่อสร้าง
บ้านพักอาศัย ๒ ชั้น บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๒๗๑๘ และ ๒๒๗๑๙ ตำบลแสมดำ
(บางบอน) อำเภอบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยตกลงราคาตามใบเสนอราคา
วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เป็นเงิน ๖,๖๕๒,๐๐๐ บาท ผู้บริโภคชำระเงินมัดจำ
๖๐๐,๐๐๐ บาท ค่าดำเนินการ ๔๘๕,๐๐๐ บาท และค่าทำแบบแปลน ๓D
๖๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๑๔๕,๐๐๐ บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม
๒๕๕๕ ผู้บริโภคทำสัญญาว่าจ้างก่อสร้างกับจำเลย แต่ราคาก่อสร้างไม่ตรงกับ

/ใบเสนอราคา

- ๓ -

ไบ้เสนอราคา ผู้บริโภคมึงมีความประสงค์จะยกเลิกสัญญาและขอคืนเงินมัดจำ ๖๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยมีหนังสือตอบกลับเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ว่ายินดียกเลิกสัญญา แต่ขอให้ผู้บริโภคชำระค่าดอกเสาเพิ่ม แต่ผู้บริโภคเห็นว่า ค่าดอกเสาเพิ่มของจำเลยสูงเกินไป การเจรจาจึงไม่สามารถตกลงกันได้ เมื่อโจทก์ ได้รับคำร้องเรียนจากผู้บริโภคแล้วมีความเห็นว่าเหตุที่ผู้บริโภคยกเป็นข้อ กล่าวอ้างยกเลิกสัญญาไม่อาจรับฟังได้ แต่เมื่อจำเลยมีหนังสือถึงผู้บริโภคเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นการสนองรับการบอกเลิกสัญญา ถือว่าคู่กรณีตกลง เลิกสัญญาโดยปริยายจำต้องคืนกลับสู่ฐานะเดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย มาตรา ๓๙๑ จำเลยมีสิทธิหักค่าดอกเสาเพิ่มตามสัญญา ๙๗๓,๐๐๐ บาท จากเงินที่ผู้บริโภคชำระไปแล้วได้ จำเลยจึงต้องคืนเงิน ๑๗๒,๐๐๐ บาท แก่ผู้บริโภค เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ โจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยชำระเงิน พร้อมดอกเบี้ยแก่ผู้บริโภค แต่จำเลยเพิกเฉย โจทก์มีหนังสือมอบหมายให้ พนักงานอัยการ ในฐานะเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคดำเนินการฟ้องคดีแก่จำเลย

/ขอให้บังคับ

- ๔ -

ขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวน ๑๗๔,๓๖๗.๙๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๑๗๒,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ [REDACTED] หรือผู้บริโศก

จำเลยให้การแก้ไขคำให้การ และฟ้องแย้งว่า การบอกเลิกสัญญาของผู้บริโศกไม่ชอบ หนังสือบันทึกข้อตกลงยกเลิกสัญญาที่ผู้บริโศกส่งมายังจำเลย เป็นการกล่าวหาที่ไม่เป็นธรรมเพื่อใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาโดยไม่สุจริตและเพื่อไม่ต้องชำระเงินค่าจ้างให้แก่จำเลยตามสัญญา ส่วนหนังสือตอบกลับฉบับลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ มิใช่หนังสือสนองรับเจตนาบอกเลิกสัญญาของจำเลย เนื่องจากมีเงื่อนไขเพิ่มเติมให้ผู้บริโศกชำระค่าก่อสร้างและค่าแบบเพิ่มเติมร้อยละ ๒๐ จึงเป็นคำเสนอขึ้นใหม่ มิใช่การเลิกสัญญาโดยปริยาย และเมื่อผู้บริโศกเป็นฝ่ายผิดสัญญา จำเลยจึงมีสิทธิริบเงินมัดจำจำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงินที่ผู้บริโศกชำระให้แก่จำเลย ๕๔๕,๐๐๐ บาท เมื่อนำมาหักกับค่าการงานที่จำเลยทำไปแล้ว ๙๗๓,๐๐๐ บาท ผู้บริโศกจึงมีภาระต้องชำระเงินเพิ่มเติม ๔๒๘,๐๐๐ บาท

/นอกจากนี้

- ๕ -

นอกจากนี้ ผู้บริโภคมียภาระชำระหนี้ตามสัญญาก่อสร้างที่เกิดขึ้นก่อนที่ผู้บริโภค
จะบอกเลิกสัญญา อันได้แก่ค่าติดตั้งน้ำประปา ๖,๔๒๐ บาท ค่าเงินประกันการใช้น้ำ
๗,๐๐๐ บาท ค่าไฟฟ้าชั่วคราว ๗๔๐ บาท ค่าเงินประกันการใช้ไฟฟ้า ๑๐,๐๐๐ บาท
ซึ่งจำเลยได้สำรองจ่ายไปก่อน และในระหว่างสัญญามีผลบังคับกับผู้บริโภคได้สั่งให้
จำเลยทำการปรับปรุงเพิ่มเติมแบบก่อสร้าง มีค่าใช้จ่ายเป็นเงิน ๒๑,๐๐๐ บาท
ซึ่งได้มีการเรียกเก็บเงินจากผู้บริโภคแล้วแต่ผู้บริโภคไม่ชำระ นอกจากนี้ผู้บริโภค
ยังต้องชำระค่าเสียหายตามสัญญารับจ้างก่อสร้างเพิ่มร้อยละ ๕ ของมูลค่างาน
เป็นเงิน ๓๔๙,๐๕๐ บาท รวมเงินที่ผู้บริโภคต้องชำระให้จำเลย ๘๒๒,๘๑๐ บาท
ขอให้ยกฟ้อง และบังคับให้ผู้บริโภคชำระเงินให้แก่จำเลย ๘๒๒,๘๑๐ บาท พร้อม
ดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันยื่นคำให้การและฟ้องแย้งเป็นต้นไปจนกว่า
ผู้บริโภคจะชำระเสร็จ

ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฟ้องแย้ง

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาให้จำเลยชำระเงินจำนวน

/๑๒๖,๒๔๐ บาท

○ (๓๑ พ.)

- ๖ -

๑๒๖,๒๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ [REDACTED] หรือ ผู้บริโภค ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์แผนกคดีผู้บริโภคตรวจสอบจำนวนประชุมปรึกษาแล้ว พิจารณาทะยานหลักฐานที่โจทก์และจำเลยนำสืบโดยไม่อุทธรณ์โต้แย้งกัน ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นที่ยุติว่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ [REDACTED] หรือผู้บริโภค ทำสัญญาวางมัดจำค่าจ้างก่อสร้างบ้านพักอาศัยกับจำเลย ในราคา ๖,๖๕๒,๐๐๐ บาท โดยวางมัดจำ ๖๐๐,๐๐๐ บาท ค่าทำแบบแปลน ๓D จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท และค่าดำเนินการ ๔๘๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๑๔๕,๐๐๐ บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้บริโภคทำสัญญาจ้าง ก่อสร้างบ้านพักอาศัยกับจำเลยในราคา ๖,๙๘๑,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้บริโภคทำบันทึกข้อตกลงยกเลิกสัญญาไปยังจำเลย วันที่ ๒๓ พฤษภาคม

/๒๕๕๕

- ๗ -

๒๕๕๕ จำเลยมีหนังสือตอบกลับมายังผู้บริโภครายหลังผู้บริโภคทำบันทึก
ร้องเรียนต่อโจทก์ขอให้จำเลยคืนเงินมัดจำ ๖๐๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือร้องเรียน
ต่อโจทก์ โจทก์พิจารณาแล้วเห็นควรดำเนินคดีจำเลยให้คืนเงิน ๑๗๒,๐๐๐ บาท
พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้บริโภค ตามรายงานการประชุม วันที่ ๑๖ พฤษภาคม
๒๕๖๑ โจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยชำระหนี้ดังกล่าว จำเลยได้รับหนังสือแล้ว
แต่เพิกเฉย

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยในข้อแรกว่า จำเลย

มีสิทธิริบมัดจำเรียกเบี้ยปรับจากผู้บริโภคได้หรือไม่ จำเลยอุทธรณ์ว่าผู้บริโภคร
วางเงินมัดจำ ๖๐๐,๐๐๐ บาท ให้จำเลยไว้พร้อมค่าดำเนินการอื่น ๆ จำนวน
๔๘๕,๐๐๐ บาท และค่าทำแบบแปลน ๓D จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท ในส่วนงาน
งวดที่ ๑ ซึ่งจำเลยได้ดำเนินงานในงวดที่ ๑ งานตอกเสาเข็มให้ผู้บริโภคเสร็จ
เรียบร้อยแล้วแต่ผู้บริโภคได้ยกเลิกสัญญา จำเลยได้รับความเสียหายมีมูลค่า
เกินกว่า ๖๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยย่อมมีสิทธิริบเงินมัดจำ ๖๐๐,๐๐๐ บาท นั้นไว้

/เนื่องจาก

- ๘ -

เนื่องจากผู้บริโภคมที่เป็นฝ่ายยกเลิกสัญญาเป็นผู้ผิดสัญญา ตามประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๗๘ (๒) ซึ่งผู้บริโภคไม่สามารถนำเงินค่ามัดจำหักออก
จากค่าการงานที่จำเลยทำให้ผู้บริโภคได้ และยังคงเหลือค่างานที่ผู้บริโภคยังคง
ค้างค่าการงานที่จำเลยทำให้อยู่อีก ๓๔๙,๐๕๐ บาท พร้อมเบี้ยปรับในอัตรา
ร้อยละ ๕ ของมูลค่างานก่อสร้างทั้งหมดให้จำเลย ในข้อนี้ เห็นว่า แม้จะได้ความ
จาก [REDACTED] นิติกร สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
โจทก์ในคดีนี้เบิกความเป็นพยานโจทก์ว่า คณะอนุกรรมการพิจารณา
กลั่นกรองเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคดี้านอสังหาริมทรัพย์ในการประชุมครั้งที่
๑๓๗-๓๕/๒๕๖๐ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ พิจารณาข้อเท็จจริงและเอกสาร
หลักฐานต่าง ๆ แล้วมีความเห็นดังต่อไปนี้ (๑) การที่ผู้บริโภคมยกเหตุเรื่องราคา
การดำเนินการตอกเสาเข็มของจำเลยสูงเกินควร เมื่อเทียบกับผู้รับเหมารายอื่น
มาเป็นเหตุในการบอกเลิกสัญญาแก่จำเลยนั้นไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากผู้บริโภค
ได้รับทราบราคาก่อสร้างก่อนเข้าทำสัญญาจ้างก่อสร้างกับจำเลยแล้ว ซึ่งหาก

/ผู้บริโภค

- ๙ -

ผู้บริโภครู้ว่าราคาที่จำเลยเสนอเป็นราคาที่ไม่สมควร ผู้บริโภคก็ชอบที่จะไม่เข้าทำสัญญากับจำเลย แต่เมื่อผู้บริโภคได้ลงลายมือชื่อในสัญญาแล้วผู้บริโภคย่อมต้องผูกพันในเนื้อความตามที่ได้ระบุไว้ในสัญญารับจ้างก่อสร้างฉบับลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ การบอกเลิกสัญญาของผู้บริโภคจึงไม่ชอบ แต่ก็ไม่ปรากฏว่าผู้บริโภคผิดนัดผิดสัญญาไม่ชำระค่าจ้างงานในงวดที่ ๑ ให้จำเลยแต่อย่างใด กลับได้ความว่าผู้บริโภคชำระเงินมัดจำ ๖๐๐,๐๐๐ บาท ค่าดำเนินการ ๔๘๕,๐๐๐ บาท และค่าทำแบบแปลน ๓D จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๑๔๕,๐๐๐ บาท ให้แก่จำเลย กรณีจึงเป็นเรื่องที่ผู้บริโภคใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาโดยไม่ชอบเท่านั้น หากผู้บริโภคนั้นเป็นผู้ผิดสัญญาต่อจำเลยแต่อย่างใด ซึ่งต่อมาผู้บริโภคก็มีหนังสือขอยกเลิกสัญญาไปยังจำเลยตามบันทึกข้อตกลงยกเลิกสัญญาเอกสารหมายเลข ๕ จำเลยมีหนังสือตอบกลับไปยังผู้บริโภคว่า หากผู้บริโภคประสงค์จะเลิกสัญญาจำเลยก็ไม่ขัดข้อง และขอถือตามเงื่อนไขเอกสารแนบท้ายสัญญา เงื่อนไขการปฏิบัติของคู่สัญญาระหว่างก่อสร้าง ข้อ ๗ หน้าที่ ๑๐ ตาม

/สัญญา

- ๑๐ -

สัญญารับจ้างก่อสร้างและตามบันทึกเรื่องข้อตกลงยกเลิกสัญญาเอกสารหมายเลข ๒ และ ล.๖ ในข้อนี้ศาลชั้นต้นได้วินิจฉัยไว้โดยละเอียดแล้วว่า การที่จำเลยมีหนังสือตอบกลับมายังผู้บริโภคม โดยปฏิเสธข้อกล่าวหาแต่ยืนยึดเลิกสัญญาตามความประสงค์ของผู้บริโภค จึงเท่ากับจำเลยสนองรับข้อตกลงยกเลิกสัญญาแล้ว ทั้งได้ความตามคำเบิกความของ [REDACTED] ผู้รับมอบอำนาจจำเลยตอบคำถามค้านทนายโจทก์ว่า หลังจากผู้บริโภคมมีหนังสือยกเลิกสัญญาไปยังจำเลย จำเลยก็ไม่ได้เข้าไปทำงานอีก ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่าผู้บริโภคมและจำเลยซึ่งเป็นคู่สัญญากันตกลงไม่ปฏิบัติตามสัญญาต่อกันไปอีก ต่างไม่ตั้งใจที่จะเรียกร้องให้อีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติตามสัญญาอีกต่อไป ดังนี้เท่ากับผู้บริโภคมและจำเลยคู่สัญญามีเจตนาเลิกสัญญาต่อกันโดยสมัครใจ และไม่ปรากฏว่าคู่สัญญาฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิดสัญญาที่อีกฝ่ายหนึ่งจะใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายหรือบังคับจำได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๗๘ (๒) หรือใช้สิทธิเรียกเบี้ยปรับตามที่ตกลงไว้ในสัญญาตามที่จำเลยอุทธรณ์มาแต่อย่างใด เมื่อสัญญารับจ้าง

/ก่อสร้าง

- ๑๑ -

ก่อสร้างเลิกกันคู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำเป็นต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๔๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และคงมีสิทธิเรียกร้องค่าการงานในส่วนที่ได้ทำตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๔๑ วรรคสาม เท่านั้น แม้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๔๑ วรรคสี่ บัญญัติว่า การใช้สิทธิเลิกสัญญาหากระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่ก็มีความหมายว่า การเลิกสัญญานั้นไม่ลบล้างความรับผิดชอบที่ลูกหนี้ได้ก่อขึ้นจากการที่ลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ แต่บทบัญญัติดังกล่าวมิได้ให้สิทธิพิเศษแก่เจ้าหนี้ที่จะเรียกร้องค่าเสียหายจากลูกหนี้ในกรณีที่การเลิกสัญญานั้นเกิดจากความสมัครใจของทั้งสองฝ่ายโดยลูกหนี้มิได้ผิดสัญญา ที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อคู่สัญญาต่างสมัครใจยกเลิกสัญญาต่อกัน คู่สัญญาจึงต้องกลับคืนสู่ฐานะเดิม จำเลยไม่มีสิทธิริบมัดจำเรียกเบี้ยปรับจากผู้บริโภคได้ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีผู้บริโภคเห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น

คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยในข้อต่อไปว่า จำเลย

/ต้องรับผิดชอบ

- ๑๒ -

ต้องรับผิดชอบเงินให้ผู้บริโภคหรือไม่ เพียงใด ในข้อนี้เมื่อผู้บริโภคและจำเลย
คู่สัญญาต่างสมัครใจเลิกสัญญาต่อกันและไม่ปรากฏว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายผิดสัญญา
จำเลยในฐานะคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจึงไม่มีสิทธิเรียกร้องให้ผู้บริโภคชำระ
ค่าเสียหายได้ คงมีสิทธิเรียกค่าการงานในส่วนที่ได้ทำเท่านั้นตามประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่งและวรรคสาม เมื่อคดีรับฟังได้ว่า
ค่าการงานในงวดแรกที่จำเลยทำให้ผู้บริโภคเป็นเงิน ๙๗๓,๐๐๐ บาท แต่จำเลย
ยังทำงานเพิ่มเติมให้ผู้บริโภคก่อนเลิกสัญญาอีก ได้แก่ ชำระค่าน้ำประปา
ค่าประกันการใช้น้ำประปา ค่าไฟฟ้าชั่วคราว และค่าประกันการใช้ไฟฟ้า รวมเป็นเงิน
๒๔,๑๖๐ บาท ตามใบเสร็จรับเงิน/ใบกำกับภาษีเอกสารหมายเลข ๑๓ และ
ค่าใช้จ่ายเขียนแบบ ๒๑,๖๐๐ บาท รวมเป็นค่าการงานที่จำเลยทำให้ผู้บริโภค
ไปทั้งสิ้นเป็นเงิน ๑,๐๑๘,๗๖๐ บาท นำมาหักออกจากเงินที่ผู้บริโภคชำระให้จำเลย
ไปก่อนเป็นเงิน ๑,๑๔๕,๐๐๐ บาท จำเลยจึงต้องคืนเงินให้ผู้บริโภค จำนวน
๑๒๖,๒๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันที่ ๓ มิถุนายน

/๒๕๖๑

- ๑๓ -

๒๕๖๑ อันเป็นวันครบกำหนดที่โจทก์ทวงถามให้จำเลยชำระเงินคืน หาใช่จำเลย
มีสิทธิริบเงินมัดจำ ๖๐๐,๐๐๐ บาท แยกออกจากเงินที่ผู้บริโภครับมาแล้ว
ทั้งหมด ๑,๑๔๕,๐๐๐ บาท จึงคงเหลือเงินที่ถือว่าผู้บริโภครับค่าการงาน
ให้โจทก์แล้วตามสัญญาเป็นเงิน ๕๔๕,๐๐๐ บาท เมื่อนำมาหักออกจากค่าการงาน
ที่จำเลยทำในงวดที่ ๑ และที่เพิ่มเติมรวมเป็นเงิน ๑,๐๑๘,๗๖๐ บาท คงมีเงิน
ที่ผู้บริโภครับค่าการงานให้จำเลยอีก ๔๗๓,๗๖๐ บาท ตามที่จำเลยอุทธรณ์
มาแต่อย่างใด ที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อนำค่าการงานที่จำเลยทำไปแล้วหักกับ
เงินที่ผู้บริโภครับให้จำเลยแล้ว คงเหลือเงินที่จำเลยต้องชำระคืนแก่ผู้บริโภค
จำนวน ๑๒๖,๒๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยนั้น ศาลอุทธรณ์แผนกคดีผู้บริโภค
เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ.

นายชัยฤทธิ์ เทวะผลิน

นายพลศักดิ์ พุกขภูวจันทร์

นางสาวมาลี เตชะจันทะ

